

Kirkastussunnuntai (Kristuksen kirkastumisen päivä) 22.7.2012

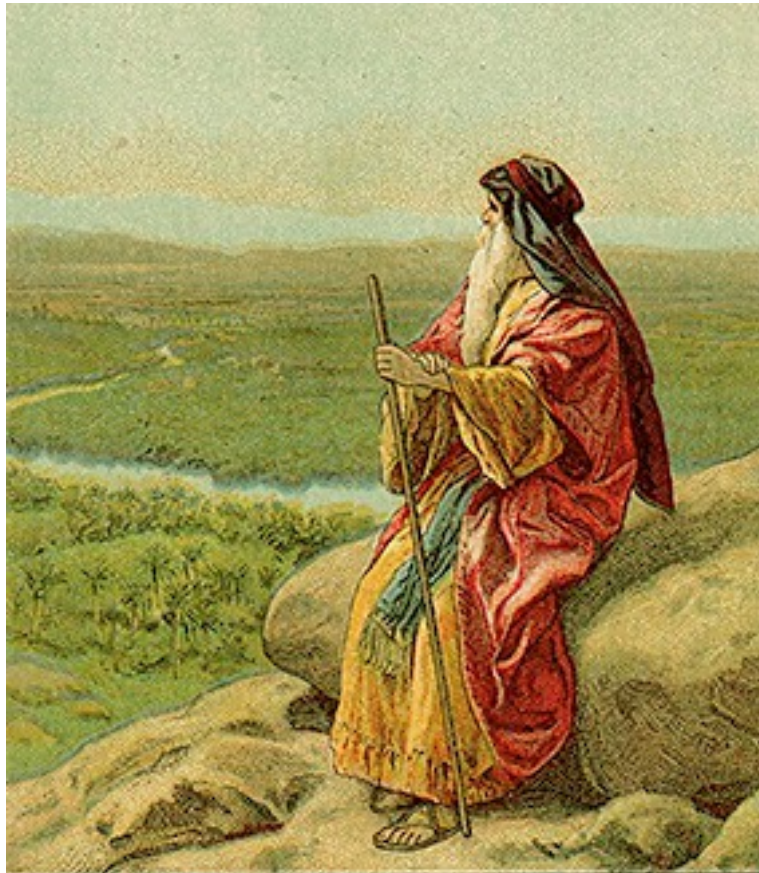
- Kirkastettu Kristus

Liturgia: Panu Partanen,

Saarna: Esko Jalkanen

Musiikki: Suvi Sievänen

Suntio: Seppo Soininen



Mooses näkee lopulta luvatus maan...

Luuk. 9:28-36

Noin viikon kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. Hänen rukoillessaan hänen kasvonsa muuttuivat ja hänen vaatteensa sädehtivät kirkkaan valkoisina. Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, keskustelemassa hänen kanssaan. He ilmestyivät taivaallisessa kirkkaudessa ja puhuivat Jeesuksen poislähdöstä, joka oli toteutuva Jerusalemissa.

Pietari ja hänen kanssaan olevat opetuslapset olivat vaipuneet syvään uneen. Havahtuessaan he näkivät Jeesuksen kirkkaudessaan ja ne kaksi miestä, jotka olivat hänen kanssaan. Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: »Opettaja, on hyvä, että me olemme täällä. Me teemme kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle.» Mutta hän ei tiennyt mitä sanoi. Pietarin puhuessa tuli pilvi ja peitti paikan varjoonsa. Opetuslapset pelästyivät, kun näkivät miesten peittyneen pilveen. Pilvestä kuului ääni: »Tämä on minun Poikani, minun valittuni, kuulkaa häntä!» Äänen vaiettua opetuslapset näkivät Jeesuksen olevan yksin. He pysyivät vaihi kaikesta kokemastaan eivätkä vielä silloin kertoneet siitä kenellekään.

Kaikki neljä evankelistaa kertovat kirkastusvuoren häikäisevät tapahtumat, kukin omin, toisista poikkeavin ilmaisin. Nyt on tutkittavanamme Luukkaan, tarkan tutkijan kirjoittama kuvaus. Hän tietää kertoa muista poiketen näin: ”**He (Jeesus, Mooses ja Elia) ilmestyivät taivaallisessa kirkkaudessa ja puhuivat Jeesuksen poislähdöstä, joka oli toteutuva Jerusalemissa.**” Keskelle Taborin vuoren ympärille levittäytyvää ihanan kaunista Luvattun maan maisemaa maalautui Jerusalemin ja Golgatan synkkä pimeys. Puhuttiin Jeesuksen poislähdöstä. Kun tämä keskustelu oli päättymässä ja Mooses ja Elia olivat lähdössä takaisin sinne Jumalan rauhaan, mistä olivat tulleetkin, Pietari loihe lausumaan: ”**On hyvä, että me olemme täällä.**” Kaikkien oli hyvä olla Kirkastusvuorella, mutta oletan Mooseksen lähteneen sieltä erityisen hyvillä mielin.

Suuren Jumalan miehen Mooseksen elämän iltaa jäi varjostamaan synkkä muisto väärästä ylpeilystään silloin kun Jumala antoi vettä janoiselle kansalle kalliosta. Mooses mahtaili itse antaneensa sitä vettä, vaikka Jumala antoi. Sen synnin rangaistuksena Mooses ei päässyt perille Luvattuun maahan. Synnin vuoksi Jumala perui lupauksensa. Hän sai ainoastaan kaihoisin katsein silmäillä Luvattua maata Nebon vuorelta, kunnes Jumala korjasi hänet luokseen. Siihen harmilliseen ja nöyryyttävään kokemukseen päättyi 120-vuotiaan Mooseksen maallinen vaellus. Lankeemuksen muisto kirveli ja usko siihen, että Jumala aina pitää lupauksensa, horjui.

Mutta tämän päivän autuaallinen evankeliumi kertoo, että Mooseskin kutsuttiin Kirkastusvuoren suureen juhlaan. Syvä ilo täyttää meidänkin sydämemme, kun oivallamme Mooseksen sittenkin päässeensä perille Luvattuun maahan. Hän katseli sieltä vuoren huipulta Taborin rinteiden tuuheita puistoja ja alhaalla levittäytyviä tasankojen viljapeltoja ja riemuitsi sydämessään väkevästi siitä, että Jumala pysyy lupauksissaan ja täyttää ne aikanaan, ellei tässä elämässä, niin sitten tulevassa taivaan elämässä.

Oletko sinä joutunut pettymään Jumalaan, joka ei olekaan täyttänyt lupauksiaan? Me kaikki olemme rukoilleet vaikka kuinka paljon, että Jumala tekisi meille itsellemme ja läheisillemme hyviä asioita tässä pahassa maailmassa. Rukoiltuamme olemme saaneet mielestämme hyvän vastauksen Jumalalta. Ja kuitenkin niin ei tapahtunut.

Raamattu kertoo monien ihmisten Mooseksen tavoin pettyneen siihen, että Jumala näytti peruneen hyvän lupauksensa. Vain yhtenä esimerkkinä mainittakoon Jaakobin kokemus. Hän rakastui nuoren miehen kuohuvin rakkauden tuntein Labanin kauniiseen tyttäreen Raakeliin. Isä lupasi antaa hänet Jaakobille vaimoksi, kun tämä oli palvellut enoaan 7 vuotta paimenena. Leraan lempeät silmätkään eivät lievittäneet Jaakobin pettymystä siitä, että lupaus oli peruttu.

Mooses tiesi syyn siihen, ettei päässyt perille Luvattuun maahan. Se oli hänen, ylpeilyn synti. Jaakob ei ollut tehnyt Laabania kohtaan mitään virhettä ja kuitenkin piti kokea tuo sydämen kirvely hyötymistään laskelmoivan enonsa petoksen tähden. Mutta: 14 vuoden palvelun jälkeen lupaus toteutui. Jaakob ja Raakel viettivät iloista hääjuhlaa. Varmasti kaikilla tuossa juhlassa oli hyvä olla, vai miten lienee sittenkään ollut Leraan tunnelmat nuoremman sisarensa häissä?

Rohkenen kertoa teille, rakkaat ystävät, miten itse olen saanut oppia sen, että Jumala todella pitää, mitä on luvannut. Olen joutunut hakemaan muutamia papin virkoja. Minua on onnistanut aina lukuun ottamatta yhtä kertaa. Kotiseurakuntani Suonenjoen kirkkoherra virka tuli auki. Kyselin Jumalalta, kannattaisiko minun hakea sitä vai jättää hakematta. Tein sen virheen, jonka tiesin vääräksi, mutta kuitenkin tein vastoin parempaa tietoaani. Silmät kiinni avasin Raamatusta umpimähkään sen sivun, jossa toivoin olevan Jumalan vastauksen pyyntööni. Topsautin peukalon siihen kohtaan, jossa toivoin olevan vastauksen. Se oli Hagg 2:23 **"Näin sanoo Herra Sebaot: Serubbaabel, Sealtielin Poika, minun palvelijani, sinulle sanoo Herra: Tuona päivänä sinusta tulee minun uskottuni, minä teen sinusta sinettisormukseni. Sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot."** (-38) Hämmästyttävän suoraa puhetta Jumalan valinnasta. Uskoin siihen vaalipäivään saakka. Mutta Suonenjoen seurakuntapa ei valinnutkaan minua kirkkoherrakseen, vaan toisen suonenjoekelaissyntyisen papin. Opin sen, ettei Raamatusta pidä peukaloiden etsiä vastauksia elämänsä tärkeissä valinnoissa. Mutta Raamattua on hyvä oppia tuntemaan niin paljon, että tietää, mitkä ovat meille kaikille annetut uskon ja elämän ohjeet kussakin tienhaarassa.

Ja kuitenkin: Elämäni on ohjautunut nyt eläkeläisenä vapaaehtoiseen pappispalveluun Suonenjoen seurakunnassa. Sellaiseen työhön meidät kaikki on valittu.

Mooses läksi Elian kanssa lopulliseen Luvattuun maahan, siihen maahan, joka on meillekin luvattu.

Jeesus läksi Jerusalemin pimeyteen. Juuri tästä hän keskusteli Mooseksen kanssa. Ja taisi sanoa hänelle: Kuolemani ja ristini tähden, kun nyt siihen turvaat, sinä olet saanut anteeksi ylpeilysi synnin. Siksi Jumala sittenkin piti lupauksensa ja kutsui sinut ihaillemaan Luvattua maata tältä vuorelta. Mutta Israelin maa ei ole varsinainen Luvattu maa. Se on siellä ylhäällä Jumalan luona. Tänne sinä et jää.

Tänä Kirkastussunnuntaina Jeesus keskustelee sinun tekemistäsi synneistä tai synneistä, jotka painavat sinun tuntoasi ja antaa ne kuolemansa tähden anteeksi. Siitä aukeaa varma tie sinulle todelliseen ja lopulliseen Luvattuun maahan, taivaaseen.